

MISIUNEA AERONAUTICĂ FRANCEZĂ ÎN ROMÂNIA (1916-1917)

Valeriu Avram

La intrarea României în războiul reîntregirii, Corpul de Aviație român avea în dotare 44 de avioane învechite, nearmate, din care erau bune de zbor numai 24 (1 Aviatik, 8 Maurice Farman, 5 Bleriot, 1 H.F. 20, 4 Morane Saulnier, 4 Voisin 3/5, 1 Caudron G.3).

Cu un efectiv de 1293 oameni din care 130 de ofițeri, 316 subofițeri și sergenți-instructori, restul reprezenta trupa aeronautică română avea un deficit de 1462 oameni. Chiar în aceste condiții dificile, aviația militară a intrat în luptă, repartitia unităților fiind următoarea:

Grupul 1 escadrile constituit la sfârșitul lunii august 1916 a fost pus la dispoziția Armatei I române. La 8 septembrie 1916, personalul navigant având în dotare 1 Morane Sagulnier, 2 M. Farman și 8 Voisin sub comanda căpitanului aviator Alexandru Sturdza și-a stabilit baza pe câmpul de zbor de la Tălmaciu (lângă Sibiu).

Subordonat Armatei a II-a, Grupul 2 escadrile aflat sub comanda căpitanului aviator inginer, Gheorghe Negrescu, avea în dotare 3 M. Farman, 1 Morane Saulnier, și 1 Aviatik, aerodromul grupului se afla la Băicoi.

Grupul 3 escadrile aflat la dispoziție Armatei a III-a, cu aerodromul la Băneasa, avea în subordine următoarele unități:

- Escadrila de luptă București dotată cu 2 Maurice Farman, 2 Morane Saulnier și 4 Voisin;

- Escadrila Budești care avea în dotare 1 M. Farman și 1 H. Farman 20.

- Escadrila Alexandria era dotată cu 1 M. Farman și 1 H. Farman.

Grupul 4 escadrile atașat Armatei de nord dispunea de un singur avion - un M. Farman pilotat de singurul pilot al unității, căpitanul aviator Haralambie Giossanu, comandantul grupului. Aerodromul de bază se afla la marginea orașului Piatra Neamț.

Corpul de Aviația român comandat de maiorul Gheorghe Rujinski, ofițer de stat major, a trebuit să facă față unui adversar redutabil, bine dotat cu aparate de zbor, la care se adaugă experiența dobândită în doi ani de război.

Aviația austro-ungară a mobilizat pe frontul românesc circa 80 de avioane de recunoaștere și bombardament ușor grupate în 5 escadrile:

Feldfliegerkompanie-Flik 1, 13, 22, 23 și 32, în cursul lunii septembrie vor fi aduse pe frontul românesc și alte unități de aviație retrase de pe frontul italian și rus. Aerodromurile acestora se găseau la Tg. Secuiesc, Covasna, Câmpulung Moldovenesc, Gălănești etc. Avioanele de recunoaștere și bombardament ușor austro-ungare, tip Knoller, Hansa Brandenburg C.I., Lloyd C.III au executat din primele zile ale războiului bombardamente asupra orașului Piatra Neamț și a satelor din jur, producând victime în rândul populației civile.

Aviația germană cu bazele în Bulgaria, dispunea de 180 de avioane de recunoaștere și bombardament, de vânătoare, la care se adăuga o escadrilă de hidroavioane cu baza la Varna, precum și două zeppeline. Portul Constanța și Bucureștiul au fost bombardate aproape neîntrerupt chiar din primele zile ale războiului continuând cu o maximă intensitate în luna septembrie 1916.

Cu toată disproporția existentă, aviația română a fost deosebit de activă, echipajele Grupului 1 escadrile formate din sublt.pilot Petre Crețu, pilot-soldat observator Hurbert, sergent pilot Ioan Gruia - plutonier observator Constantin Șerban, sublt. pilot Adrian Cașolțeanu - sublt.obs. Theodor Radu, au executat în zilele de 4, 6, 9 și 11 septembrie 1916, bombardamente în liniile inamice, bombele românești au lovit depozite de muniții, noduri de comunicații și concentrări de trupe. Și echipajele Grupului 3 au bombardat vasele austriece aflate pe Dunăre, sergentul observator Ceraianu a scufundat un vas, iar echipajul format din plut. Nicolae Tănase - serg. observator Zgabercea a scufundat câteva șleपुरi încărcate cu muniții. În timpul luptelor de la Flămânda, locotenent aviator Panait Cholei și echipajele subordonate, au bombardat și mitraliat trupele germano-bulgare, orașele Șistov, Rusciuk și Rahova au fost bombardate în repetate rânduri.

Cu tot acest efort extraordinar armata și aviația română copleșite de forțele inamice a cerut ajutorul aliaților. La cererea guvernului român de a detașa pe lângă Marele Cartier General o misiune militară condusă de un general, guvernul francez a răspuns pozitiv trimițând în România un număr important de ofițeri și subofițeri, alți specialiști, comandați de generalul Henri Mathias Berthelot.

Misiunea militară franceză a fost precedată de venirea în țara noastră, în perioada 16 iulie-12 august 1916, a primilor aviatori francezi: locotenentii Jules de Larenthy de Tholozan și René Chambe, sergentul pilot Adam Gilbert și mecanicii Billet și Derozier.

Într-o telegramă trimisă din Paris, colonelul Vasile Rudeanu, șeful Misiunii militare române din Franța, arăta că, începând cu 4 octombrie 1916, plecaseră în România un număr de 87 de piloți și observatori, din care 42 erau ofițeri, 36 caporali și 162 soldați și civili, specialiști în domeniul aviației militare (armament, transmisiuni, aerostație, mecanică, fotografie aeriană, etc.). Aviatorii și specialiștii francezi s-au integral im-

diat în escadrilele românești, formând echipaje mixte și îndeplinind misiuni periculoase: recunoașteri în spatele liniilor inamice, bombardamente, lupte aeriene. La 12 octombrie 1916, prin Ordinul nr. 645 al Comandamentului Corpului de Aviație român, locotenentul René Chambe prelua comanda primei escadrile de vânătoare, dotată cu 6 avioane Nieuport 11 B.B., având misiunea să apere orașul București de atacurile aviației germane și ale zeppelinelor. Totodată, lt. Larenthy de Tholozan a fost numit comandantul aviației de recunoaștere. Câteva zile mai târziu, prin Înalt Ordin de Zi nr. 11 din 17 octombrie 1916, maiorul aviator de Malherbe a fost numit comandantul aviației militare române, maiorul Gheorghe Rujinski devenind locțiitorul său în probleme administrative.

În perioada 1 august 1916-1 ianuarie 1917 a sosit din Franța un lot de noi avioane: 11 Breguet tip V; 12 Breguet-Michelin de bombardament, unele fiind armate cu tunuri de 37 mm; 10 Caudron G.4 de recunoaștere îndepărtată (bimotoare); 18 Nieuport B.B., 10 Nieuport tip XXI (de vânătoare); 91 Farman tip 40, 42 de recunoaștere și bombardament ușor. Se adăugau câteva mii de bombe de avion de tipurile Gros (10 kg) și Michelin (10-12kg.), aparate foto, 79 mitraliere de avion Lewis, motoare și piese de schimb, aparate T.F.F. și baloane captive Caquot.

În cursul lunilor octombrie și noiembrie 1916, zborurile aviatorilor francezi pe frontul românesc s-au intensificat, prin misiunile îndeplinite ei au reușit să împiedice acțiunile aviației germane și austro-ungare.

La 19 noiembrie 1916, locotenentul Mahieu din Grupul de aviație Băneasa a atacat o formație de avioane germane Taube, care s-au retras în Bulgaria. Pilotul francez a reușit să doboare două avioane inamice deasupra localității Drama, deschizând astfel șirul victoriilor aeriene ale Misiunii aeronautice franceze din România.

Presiunea tot mai mare exercitată de trupele inamice pe frontul sudic a determinat M.C.G. român să ordone, la 26 noiembrie 1916, punerea la dispoziția Grupului de armate comandate de generalul Constantin Prezan a unei formații de nouă avioane, alcătuită din șase Farman-40 și trei Nieuport B.B., comandată de maiorul Gabriel Cochet. Echipajele acestei unități urmau să execute misiuni de bombardament asupra inamicului și să contribuie la apărarea Capitalei. În prima zi a "Bătăliei pentru București" (28 noiembrie 1916), aviatorii francezi au îndeplinit numeroase misiuni. Astfel, echipajul format din sergentul pilot du Plan și sublocotenentul observator Laperotte a survolat, între orele 14.10-15.30, zona Drăgănești-Așan Aga. Aparatul, puternic mitraliat de trupele terestre și de A.A., a fost lovit de 28 de gloanțe și schije, care i-au avariat grav stabilizatorul. Din cauza celui, recunoașterea s-a făcut la doar 300 metri altitudine. A patra misiune a zilei a fost îndeplinită de echipajul format din sergentul pilot Bourgeois și lt. observator De la Perelle, care a coborât până la 100 metri altitudine. A fost survolată zona Băneasa (către Giurgiu) - Ghimpați-Asan Aga-Putineiu. Ulmeni-Poseștii Noi, Bateriile A.A.

de la Zimnicea și trupele terestre ale inamicului au deschis un foc foarte puternic, aparatul fiind lovit de 17 gloanțe și schije, inclusiv în carterul motorului. Ultima misiunea a revenit neobositului echipaj format din lt. Goulin și sublt. observator Lebrun, acesta din urmă fiind rănit de un glonț, în timp ce mitralia trupele bulgare. "Bătălia de la București" s-a încheiat la 6 decembrie 1916, prin retragerea trupelor române și a guvernului în Moldova. Corpul de Aviație român și-a stabilit noul sediu la Iași. Orașele Tecuci, Galați și Bacău vor deveni astfel principalele baze ale aviației militare române.

Prin completarea cadrelor Misiunii aeronauticii franceze și numirea la conducerea ei a lt. colonelului aviator de Vergnette de la Motte, aviația română a luat o opțiune majoră spre o reorganizare eficientă. Desemnat director al aeronauticii din cadrul Marelui Cartier General, român, lt. colonelul De Vergnette a reorganizat aviația română în trei grupuri: Grupul 1 aeronautic, cu sediul la Bacău, comandat de căpitanul aviator Alexandru Sturdza a fost repartizat Armatei a II-a. El avea în componență escadrilele F.2 de recunoaștere (comandant, căpitan ing. Gheorghe Negrescu), la Onești, F.6 de recunoaștere (comandant, căpitanul Scarlat Ștefănescu), la Garbovanul și N.1 de vânătoare (comandant, căpitanul René Chambe). Grupul dispunea de 21 de avioane tip F. 40, 42, 60 de recunoaștere și bombardament ușor și Nieuport tip XI și XXI de vânătoare. Grupul 2 aeronautic dispunea, în total de 40 de avioane. Era comandat de căpitanul (ulterior avansat la gradul de maior) Andrei Popovici, cu sediul la Tecuci și se afla la dispoziția Armatei I. Avea în componență escadrilele F. 4 (comandant, căpitanul H. Glossamu), la Tecuci; F.7 (comandant, căpitanul Andrei Goulin), F.9 (comandant, căpitanul de Fraguier) la Călmățui, Escadrila nr. 3 (comandant, căpitanul Maurice Goud) și N 11 (comandant, căpitanul av. ing. Ștefan Protopopescu) cu aerodromurile la Tecuci, respectiv, la Domnești. Grupul mai dispunea de patru avioane bimotoare Caudron G.4. de recunoaștere îndepărtată și bombardament, unitate comandată de lt. Bonneton. Grupul 3 aeronautic (comandant, căpitanul - avansat ulterior la gradul de maior - Nicolae Capșa), cu sediul la Galați, a fost pus la dispoziția Armatei a IV-a rusă. Era constituit din escadrilele F.5 (comandant, căpitanul de marină aviator, Radu Irimescu) cu aerodromul la Slobozia și B.M. 8- de bombardament, având în componență avioane de bombardament Breguet și Breguet-Michelin, unele dintre ele dotate cu tunuri tip Hotchkiss de 37 mm. Comandantul acestei ultime escadrile, locotenentul Armand Delas, a desfășurat o intensă activitate de pregătire a piloților români, pentru ca acești să poată zbura și lupta cu astfel de avioane dificile. Escadrila N.10 de vânătoare (comandant, căpitanul Blery), cu aerodromul la Galați și apoi la Vânători (ca și B.M.8) asigură apărarea orașului Galați de atacul avioanelor germane de bombardament. Acestea aveau un aerodrom modern la Brăila, unde se afla pe Lacul Sărat și o escadrilă de hidroavioane. Grupul 3 aeronautic dispunea de 18-20 de

avioane. Ofițerii francezi din cadrul Misiunii aeronautice au fost numiți în funcții importante în cadrul aviației române. Astfel, căpitanul de Larenthy Tholozan a fost numit adjunct tehnic al Secției de aviației din M.C.G. român, lt. Albert Lataste, locțiitor al comandantului Grupului 2 aeronautic, iar lt. Meyer, locțiitor al căpitanului Nicolae Capșa. Așadar, comenzile grupurilor, ale școlilor de pilotaj și ale unor escadrile (F.2, F.4, F.5, F.6, N.11) au revenit aviatorilor români. Celelalte au fost încredințate aviatorilor francezi.

Odată stabilizat frontul pe Siret, activitatea aviației române și a echipajelor franceze s-a intensificat. În ziua de 23 decembrie 1916, echipajul format din sergentul pilot James Texier și lt. observator Lucy Roger, aflat la bordul unui Nieuport biloc englezesc, cu nr. 3978, a atacat deasupra satului Roșioru din apropierea orașului Râmnicu-Sărat un Aviatik german, pe care l-a doborât în flăcări. La 12 februarie 1917, caporalul Henri Manchoulas din escadrila N.3 doboră în luptă aeriană un avion de recunoaștere german tip L.V.G., care s-a prăbușit la nord de Focșani. Două zile mai târziu, camaradul său, adjutantul Charles Révol-Tissot a lovit un Albatros german, care s-a prăbușit în flăcări în liniile noastre, în zona localității Diocheți. Plecat într-o misiune de supraveghere a frontului în dimineața zilei de 23 februarie, sergentul James Texier din Escadrila N.3, a salvat echipajul românesc format din plutonierul pilot Tase Rotaru și sublt.observator, Ermil Gheorghiu, din Escadrila F.4, aflat într-o misiune de recunoaștere în liniile inamice. Echipajul unui avion german L.V.G., armat cu două mitraliere deschisese un foc precis, lovind avionul nostru de tip F.40 în aripi și carlingă. În acele momente critice, vânătorul francez a atacat cu mult curaj, doborând avionul inamic, care s-a prăbușit în apropiere de Focșani.

Luna martie a fost deosebit de friguroasă, cu timp nefavorabil. Aviatorii francezi, ca dealtfel și camarazii lor români, au executat misiuni de luptă în fiecare oră bună de zbor. La 7 martie 1917, căpitanul Micheletti, locotenentul Mihăilescu și adjutantul Brun, din Escadrila N.1, au atacat la sol, cu mitraliere de bord trupele austro-ungare ale Diviziiei 71 infanterie, producându-le pierderi importante.

Ziua de 13 aprilie 1917 înregistra încă o pagină de vitejie înscrisă de piloții Escadrilei N.3. La ora 17.45, Révol-Tissot a interceptat în zona Pădurea Neagră un avion german, pe care l-a atacat fulgerător, trăgând în el 100 de cartușe și raportând cea de a doua victorie, faptă răsplătită prin avansarea sa la gradul de sublocotenent. Trei zile mai târziu, caporalul Theron doboră un avion de vânătoare Fokker, care s-a prăbușit la Biliеști. În după-amiaza zilei de 16 aprilie, piloții Theron și Révol-Tissot au atacat un Albatros german, care a căzut lângă Focșani. Echipajele franceze din Escadrila B.M. 8 au bombardat în ziua de 19 mai 1917, pe un vânt puternic, docurile și rezervoarele de petrol din pertul Brăila. Cele 100 bombe Michelin lansate au lovit în plin două mari rezervoare de petrol, care au

luat foc, un siloz și câteva mici vase. O escadrilă germană de vânătoare, decolată de pe aerodromul de la Lacul Sărat, a atacat bombardierele și deasupra Brăilei s-a încins o luptă crâncenă între aparatele inamice și avioanele de însoțire. Locotenentul Vasile Craiu și adjutantul De Bentzmann din Escadrila N. 10 au avariat două avioane Fokker.

O misiune extraordinară a fost cea din după amiaza zilei de 25 mai 1917, îndeplinită de personalul navigant al Escadrilei B.M. 8. La ora 17.05 au decolat de pe aerodromul de la Vânători echipajele: caporal pilot Enel - soldat bombardier Siguret și caporalul pilot Pigrenel - soldat mitralier Maringer, cu misiunea de a bombarda gara Traian și trenurile militare. Formația era apărată de echipajul căpitan pilot Delas - soldat canonic Bost, care participa la misiune, cu un avion BR nr. 572 armat cu un tun de 37 mm. Bombele lansate au produs mari distrugerii, însă formația fiind atacată de Aviatik-uri de vânătoare, avionul BR. nr. 256, pilotat de caporalul Pigrenel a fost atins de gloanțele inamice. În acele momente grele, canonicul Bost a deschis focul cu tunul de bord. Un Aviatik, lovit de schije obuzului, a făcut o întoarcere bruscă, căzând aproape la verticală. Dar, în apropiere de pământ, acesta s-a redresat și a dispărut pentru câteva minute, ca să se reîntoarcă însoțit de alte trei Fokkere. Lupta devenise disperată. Cerul bubuia de exploziile obuzelor tunului de 37 mm. Alarmati, au sosit și piloții români: locotenentul Vasile Craiu și plutonierul T.R. Marin Popescu, ași ai aviației române de vânătoare, care patrulau în zonă. Cei doi vânători români atacă în forță, un Fokker lovit de lt. Craiu a părăsit câmpul de luptă; bombardierele cu echipajel franceze s-au reîntors la bază, dar cu avioanele ciuruite de gloanțe.

Pe frontul Armatei a II-a, în ziua de 31 mai 1917, lt. Schneider din escadrila N.1, a doborât un L.V.G., la sud de Soveja.

La începutul verii anului 1917, armata română terminase în linii mari pregătirile pentru începerea unei mari ofensive pe tot frontul. Aviația contribuise în mare măsură la obținerea de informații despre inamic, frontul fiind în totalitate fotografiat de escadrilele românești în care luptau și piloți francezi. Cu cât se apropia data prevăzută pentru declanșarea operațiunii, cu atât se intensificau misiunile de recunoaștere. La acestea participau și avioanele de vânătoare. La 24 iunie 1917, adjutantul Lamproux Donatien, din Escadrila N.1, aflat într-o astfel de misiune, a întâlnit un avion german de recunoaștere, doborându-l în zona Măxineni. A doua zi, el obținea o nouă victorie aeriană, faptă răsplătită prin decorarea sa cu medalia "Croix de Guerre avec Palmes" (Crucea de Război Francesă cu lauri). Tot în ziua de 25 iunie 1917, sergentul Manchoulas din Escadrila N.3, doboră un avion de recunoaștere german, care s-a prăbușit în liniile românești, lângă localitatea Ciuşlea.

La 30 iunie 1917 sublt. De Flers din Escadrila N.10 a atacat deasupra satului Independența (jud. Ialomița) un avion german, doborându-l în flăcări. La 8 iulie, adjutantul Pierre Alexandre, aflat la manșa unui avion

bimotor Caudron G.4, a fost atacat de 15 ori de un vânător german. Dând dovadă de mult curaj și măiestrie în arta pilotajului, aviatorul francez a reușit să-și învingă adversarul, al cărui aparat s-a zdrobit de sol.

Luptele aeriene se desfășurau zilnic, bătăliile de la Mărăști și Mărășești au solicitat din plin escadrilele româno-franceze. La 20 iulie, căpitanul Gond, pilotând Nieuport-ul nr. 1909 doboră la ora 9,15 dimineața un avion german, care s-a prăbușit lângă satul Ciușlea. În data de 7 august, adjutantul James Texier și plutonierul Marin Popescu (din N. 11) în urma unui atac perfect sincronizat au doborât un Fokker, care s-a prăbușit în flăcări la Făurei, pe malul Putnei.

8 august 1917 a fost ziua unor noi victorii aeriene pe frontul românesc. Echipajul format din lt. Bonneton, pilot și sublt. Nederval (lituanian de origine) observator, în timp ce zbura cu avionul Caudron G.4 nr. 1814, a descoperit un avion de vânătoare inamic ce atacase un balon captiv românesc. Echipajul francez a intervenit imediat și după o luptă foarte strânsă, avionul inamic a fost doborât, căzând la nord de Mărășești. Tot în această zi, lt. Brullard, din Escadrila N.1, aflat într-o misiune de patrulare, a interceptat un avion austro-ungar tip Hansa Brandenburg C.1, doborându-l în apropiere de satul Harja.

În timpul marilor bătălii din vara anului 1917 de la Mărășești, Mărăști și Oituz s-au remarcat prin curajul lor aviatorii Marius Lafarge, sergentul De Triquerville din F.6, locotenentii Roger Lucy, Albert Brissaud din F. 2 și Laperotte din F.6, observatori aerieni. Acești străluciți zburători francezi, făcând echipaje mixte cu aviatorii români, au executat misiuni deosebit de periculoase, fotografiind de la înălțime mică pozițiile inamice lovite de artileria română de pe Valea Cașinului și Valea Putnei. Ei au coborât de cele mai multe ori până la 500 m, devenind ținte vulnerabile tirului pornit de la sol. Nu de puține ori s-au întors din misiuni cu avioanele ciuruite de gloanțele inamice. la 16 august 1917, căpitanul Gond obținea cea de-a doua sa victorie aeriană, doborând deasupra orașului Bârlad un avion german. Escadrila N. 3 pierde în schimb un admirabil luptător, pe adjutantul James Texier, rănit mortal într-o luptă aeriană. Dând dovadă de o tărie de caracter extraordinară, aproape inconștient, el a venit pe aerodrom și a aterizat perfect, salvând aparatul, apoi a închis ochii pentru totdeauna. Regele Ferdinand l-a decorat pe eroul francez cu "Virtutea militară de Aur" clasa I-a, iar căpitanul Gond cu ordinul "Steaua României" cu spade, în grad de ofițer.

În ziua de 8 septembrie, căpitanul Micheletti, din Escadrila N.1 s-a infruntat cu un avion inamic deasupra Măgurii Cașinului, obținând o frumoasă victorie. La rândul său, lt. Brulland înregistra două victorii aeriene în zilele de 8 și 9 septembrie 1917, îmbogățind astfel palmaresul aviatorilor celebrei Escadrile N. 1, comandată de căpitanul René Chambe.

După încheierea acțiunilor de amploare care au intrat în istorie sub denumirea "bătăliile de la Mărăști-Mărășești-Oituz", activitatea aviatorilor francezi s-a desfășurat cu același elan și sacrificiu, până la încheierea

ostilităților, în decembrie 1917. La 29 octombrie 1917, căpitanul Micheletti și locotenentul Bonneton, aflați în patrulare, au doborât un avion Hansa Brandenburg C.I. Era cea de a 29-a victorie aeriană obținută de aviatorii francezi pe frontul românesc.

În timpul războiului de reîntregire au sosit în România și alți piloți francezi. Dispunem astăzi de o evidență clară a membrilor Misiunii aeronautice. În vara anului 1917, aceasta era formată din 60 de ofițeri, 25 adjutanți, 50 de sergenți, 49 caporali și 119 soldați, deci un total de 303 oameni. Pentru fapte de arme deosebite, patru aviatori francezi au fost decorați cu cel mai înalt ordin românesc, Ordinul militar "Mihai Viteazul" clasa a III-a: căpitanul Maurice Gond, comandantul Escadrilei N. 3, căpitanul Charles Mallet din Escadrila N.1 (și comandant pentru o perioadă de timp al Escadrilei N.3), căpitanul Augustin de Mailly-Nesle și locotenentul Lucy Roger.

În campania din 1916-1917, Misiunea aeronautică franceză și-a dat tributul de sânge pentru cauza victoriei. Au căzut la datorie sublt. Cordonier și adjutantul James Texier, numele lor fiind înscrise la loc de cinste pe Monumentul Eroilor Aerului din București.

Deși România a fost silită, ca urmare a păcii separate ruso-germane de la Brest-Litovsk, să încheie armistițiul de la Focșani cu Puterile Centrale (9 decembrie 1917), guvernul român a acționat în așa fel încât o bună parte a aviatorilor francezi au rămas în activitate până la 28 februarie 1918. la această dată, Misiunea franceză se reîntoarce în patrie. Salutul de despărțire al aviatorilor francezi a fost: "La revedere! Pe curând, ca învingătorii!"

NOTE

Arhiva Ministerului Apărării Naționale, Fond "Direcția Aeronautică", dosarele: 12, 16, 18, 21, 36, 40, 138.

LA MISSION AERONAUTIQUE FRANCAISE EN ROUMANIE (1916-1917)

Résumé

C'est durant la nuit de 27 août 1916 que la Roumanie quitte son état de neutralité dans lequel elle se trouvait depuis le début des hostilités de la Première Guerre Mondiale. Comme alliée de l'Entente, elle déclenche une forte offensive contre les forces d'Autriche-Hongrie de Transylvanie, en visant de libération de cette ancienne province roumaine.

La situation particulièrement difficile pour la Roumanie détermine le Gouverne de Bucharest de demander l'aide immédiat de la France, avec laquelle existait déjà, depuis 8 mars 1916, une Convention militaire.

Les français joueront un rôle bien important dans la réorganisation de l'Aéronautique militaire roumaine. C'est ainsi en octobre 1916 que le major de Malherbe est nommé à la commande de l'Aviation militaire roumaine. Il sera remplacé en decembre la meme anne, par le lt. colonel De Vergnette de la Motte, piloe de guerre avec beaucoup d'espérience, ancien commandant de l'Escadrille M.S. 23 de l'aviation francais sur le Front d'Ouest, l'auteur de la deuxième victoire aérienne pour la France pendant la Premiere Guerre Mondiale.

Le bilan de la participation des membres de la Mission aéronautique française: 40 pilotes et 20 observateurs aux batailles sur le front roumain en 1916-1917 est inséré dans le bilan général de l'activité de l'Aéronautique roumanins dans la Premiere Guerre Mondiale. Les aviateurs francais abattu 28 avions ennemis.